

PPF

GENERÁLNÍ PARTNER
LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH
SLAVNOSTÍ

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2025

PRESS KIT

SKUPINA PPF

GENERÁLNÍ PARTNER LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ JIŽ 26 LET

Skupina PPF staví svůj růst na rozvíjení tradičních i nových odvětví podnikání, budování moderní infrastruktury, digitální ekonomiky a propojení dlouhodobé vize, tvořivosti a talentu s globálními příležitostmi. Skupina PPF investuje do řady oborů – od telekomunikací, médií přes finanční služby, e-commerce, biotechnologie, nemovitosti až po mobilitu.

Svojí nadační a charitativní činností skupina PPF ve všech zemích svého působení poskytuje dlouhodobou podporu zejména v oblastech vzdělávání a kultury, případně při mimořádných událostech, jakými jsou např. živelné pohromy atd. Od svého založení na charitativní a dobročinné projekty zejména z oblasti vzdělávání darovala skupina PPF více než 5,2 miliardy korun.

Oblasti vzdělávání se v České republice věnuje již od roku 2002 rodinná Nadace The Kellner Family Foundation, která od svého vzniku přispěla na projekty spojené s rozvojem české vzdělanosti celkovou částkou bezmála 2,7 miliardy Kč.

Nositelem neziskových aktivit Skupiny v České republice je Nadace PPF, založená v roce 2019, která od svého vzniku podpořila více než 200 projektů. V České republice skupina PPF podporuje především projekty, osobnosti a instituce,

které staví na českém talentu a pomáhají mu na jeho cestě do světa, ze kterého naopak přiváží tu nejlepší inspiraci.

Na české kulturní scéně Skupina PPF podporuje kromě Letních shakespearovských slavností, které podporuje již 26 let, Divadlo Jára Cimrmana, Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech, Cirk La Putyka, festival Anifilm, festival Letní Letná nebo Signal Festival. V neposlední řadě je již druhým rokem globálním partnerem České filharmonie, kterou podporuje zejména v jejích mezinárodních aktivitách.

Společnost PPF Art, která zastřešuje aktivity Skupiny v oblasti umění, spravuje obsáhlou a významnou sbírku české a slovenské fotografie, jejímž jádrem je dílo Josefa Sudka a sbírku obrazů současných českých umělců i mistrů 19. a 20. století. PPF Art zajišťuje provoz a výstavní program pražské Galerie Václava Špály, zaměřené na současné umění a fotografickou galerii v Ateliéru Josefa Sudka na pražském Újezdě, o jehož obnovu se PPF zasloužila. Reprezentativní díla ze sbírek PPF jsou často vystavována na prestižních výstavách v domácích i zahraničních galeriích.

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2025

25. ČERVNA – 6. ZÁŘÍ

TŘINÁCT HER WILLIAMA SHAKESPEARA VE VÍCE NEŽ STO ČTYŘICETI PŘEDSTAVENÍCH NA PĚTI SCÉNÁCH V PRAZE, BRNĚ, OSTRAVĚ A BRATISLAVĚ

Letní shakespearovské slavnosti, jejichž generálním partnerem je již šestadvacátým rokem skupina PPF, se i v roce 2025 stanou jedinečným místem setkání milovníků divadla, poetiky klasických textů a magických letních večerů pod širým nebem. Největší divadelní festival svého druhu v České republice přinese pestrou paletu titulů Williama Shakespeara, v níž nebude chybět humor, vášeň, láska ani tragédie. Hlavním lákadlem letošního ročníku se stane nové nastudování Othella v režii Braňa Holička. Strhující příběh o žárlivosti, důvěře a zradě bude mít silné obsazení – v titulní roli se představí Robert Mikluš, Sara Sandeva jako Desdemona a Jaga ztvární Jan Cina v alternaci s Vojtěchem Vodochodským. Příběh Othella, který podlehně Istivým intrikám a vlastní nejistotě, se po dvaceti letech vrací na scénu Nejvyššího purkrabství.

Vedle premiéry nabídnou Slavnosti i divácky oblíbené inscenace z minulých let. Komédie jako Jak se vám líbí, Marná lásky snaha či Veselé paničky windsorské slibují večery plné

smíchu, zatímco tituly Macbeth nebo Zimní pohádka poodhalí Shakespearovy reflexe o moci, vině a vykoupení. Svě poslední rozloučení projíže inscenace Bouře v režii dvojice SKUTR.

Letní shakespearovské slavnosti mají regionální i mezinárodní rozměr – ostravská produkce Slavností uvede inscenaci Večer tříkrálový aneb cokoli chcete v režii Vojtěcha Štěpánka s hereckými hvězdami jako Kamila Janovičová, Petr Buchta nebo Jiří Krhut. Pražskou premiéru bude mít populární slovenská inscenace Skrotenie zlej ženy, kterou s lehkostí a vtipem režíroval Michal Vajdička. Vedle českých interpretací se publikum může těšit i na originální anglickou verzi Krále Leara v podání Prague Shakespeare Company.

Festival letos opět tradičně zavítá do Prahy, Brna, Ostravy a Bratislavy, celkem nabídne přes 140 představení a 13 her. Letní shakespearovské slavnosti 2025 opět potvrzují, že klasické texty mají pod hvězdami stále co říct – napříč žánry i generacemi.

PARTNEŘI LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ 2025

Generální partner: **skupina PPF**

Hlavní partneři: **HOME CREDIT, CETIN**

Hlavní mediální partneři: **PRÁVO, FREKVENCE 1, NOVA**

Partneři: **HOFFMANN A ŽIŽÁK – OFICIÁLNÍ DEALER MERCEDES-BENZ, LAUNDRYLAND PRAHA, H&HOTELS GROUP, URBANLUX, OREA HOTELS & RESORTS, STOCK PLZEŇ-BOŽKOV, FILMSERVICE**

Mediální partneři: **VLASTA, iGLANC, NOVINKY.CZ, SCENA.CZ**

Spolupořadatelé: **SPRÁVA PRAŽSKÉHO HRADU, HLAVNÍ MĚSTO PRAHA**

MÍSTA KONÁNÍ; CENY VSTUPENEK

PRAHA

Místo konání: Pražský hrad, Nejvyšší purkrabství, Jiřská 11/2, Praha 1

Místo konání: Letní scéna Hudební a taneční fakulty AMU, Malostranské nám. 13, Praha 1

Ceny vstupenek: 390 až 1 390 Kč

BRNO

Místo konání: Hrad Špilberk, Špilberk 1, Brno

Ceny vstupenek: 390 až 1 390 Kč

OSTRAVA

Místo konání: Slezskoostravský hrad, Hradní 1, Ostrava

Ceny vstupenek: 490 až 1 390 Kč

BRATISLAVA

Místo konání: Bratislavský hrad, Zámocká 2, Bratislava

Ceny vstupenek: 15 až 40 €

POŘADATEL

Pořadatelem Letních shakespearovských slavností je **AGENTURA SCHOK**.

PREMIÉRY 2025

William Shakespeare

OTHELLO

Premiéra: 25 června 2025

Slavná studie žárlivosti a tragický příběh o zhoubné moci pomluvy. Jak snadné je zničit upřímnou lásku i silného a hrdého člověka, když někdo začne jeho duši naleptávat jedovatými slovy? Othello, vážený vojevůdce ve službách Benátské republiky, se ocitá v síti intrik, kterou kolem něj s chladnou precizností spřádá Jago – mistr manipulace, praotec všech dezinformátorů a jedna z největších záporných postav dramatické literatury.

Děj se odehrává v Benátkách a na Kypru, v prostředí, které svou prosperitou, pýchou na svůj společenský pokrok, ale i obavami z vnějšího nepřítele velmi připomíná dnešní Evropu. V kulisách oslnivého světa, jenž se pyšní svou otevřeností a pokrokem, se však odehrává soukromé drama zaslepené důvěry a zrad. Shakespeare v Othellovi ukazuje, že slovo může být ta nejmocnější a nejničivější zbraň. Předvádí, jak předivo dobře promyšlených lží dokáže zničit nejen jednu velkou lásku, ale také hned několik životů. A nakonec možná i celou společnost.

OBSAZENÍ

OTHELLO	Robert Mikluš
DESDEMONA	Sara Sandeva
BRABANTIO	Jan Hájek
CASSIO	Ivan Lupták
JAGO	Jan Cina / Vojtěch Vodochodský
EMÍLIE	Barbora Bočková
RODERIGO	Antonio Šoposki
DÓŽE BENÁTSKÝ, MONTANO	Jiří Panzner
PRVNÍ SENÁTOR, GRATIANO	Ondřej Bauer
DRUHÝ SENÁTOR, PRVNÍ PÁN	Jiří Kniha
TŘETÍ SENÁTOR, DRUHÝ PÁN	Jakub Albrecht
BIANCA	Marta Dancingerová / Beáta Kaňoková / Hana Kusnjerová
DŮSTOJNÍK, POSEL, HEROLD	František Prachař

TVŮRČÍ TÝM

překlad – Martin Hlinský, **režie** – Braňo Holíček, **dramaturgie** – Tomáš Jarkovský, Jan Tošovský, **scéna** – Nikola Tempír
kostýmy – Anna Forstová, **hudba** – David Hlaváč, **asistentka režie** – Magdalena Rašilov, **produkce** – Pavla Sližová

BRAŇO HOLÍČEK SE PO DVACETI LETECH VRACÍ ZPĚT NA SCÉNU LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ, KDE ZAČÍNAL JAKO SEBASTIAN VE HŘE VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE. TENTOKRÁT VŠAK BUDE SHAKESPEAROVA OTHELLA REŽÍROVAT.

Návrat po dvaceti letech na Nejvyšší purkrabství...Co vám proběhlo hlavou jako první, když jste dostal nabídku na režírování Othella?

Nejprve jsem dostal nabídku režírovat některý z Shakespearových titulů pro

Letní shakespearovské slavnosti a teprve později padlo rozhodnutí, že půjde o Othella. Popravdě řečeno, ke své herecké minulosti se příliš nevracím – ne že bych se vůči ní chtěl nějak vymezovat, ale to období, kdy jsem ještě hrával, je už poměrně vzdálené. Mezitím jsem, myslím, odvedl spoustu možná i zásadnější práce jako režisér. A proto vlastně ani nemám moc rád, když se o mně mluví jako o herci a režisérovi. Hercem jsem byl řadu let, ale posledních dvacet let působím jako režisér a mám pocit, že těžiště mé práce pro české divadlo a audiovizí spočívá spíš v mé režijní práci než v herecké. Ale pravda je, že když jsem tu nabídku přijal, vybavily se mi vzpomínky na dlouhé večery zkoušek Večera tříkrálového. Byl to jen krátký závan té tehdejší atmosféry – večerní zkoušky, ticho, noční chůze opuštěným Pražským hradem... Možná právě to byla první vzpomínka, která mi probleskla hlavou.

Co vás na Othellovi přitahuje jako režiséra? Proč právě tento titul?

Výběr probíhal v souladu s uměleckým vedením festivalu a už na samém začátku jsem věděl, že chci režírovat tragédii – a konkrétně tragédii lásky. Othello je přesně takovým příběhem. Druhá věc, která mě na této inscenaci velmi lákala, je výzva, kterou Othello představuje pro režiséra: totiž jak uchopit a ztvárnit onu specifickou „othellovitost“.

Jak k němu přistupujete? Je pro vás lidsky pochopitelný?

To je samozřejmě velmi složitá otázka. Srozumitelněji by na ni jistě odpověděl mnohem lépe pan profesor Hlinský, který se Shakespearem zabývá většinu svého života. Podle mého názoru však Shakespeare ve svých hrách pracuje s těmi nejzákladnějšími pocity, pudry a emocemi, které v sobě máme. A ačkoliv nemusíte osobně zažít to, co prožívají jeho postavy, přesto se vás jejich emoce nějakým způsobem dotknou. Souznějí s vámi – a vy jim rozumíte. Právě na této základní rovině věřím, že Shakespearovy postavy jsou všechny velmi autentické. Jejich emoce jsou hluboce pochopitelné a často zrcadlí to, co sami prožíváme. A to znamená, že i Othello je ve své podstatě lidsky pochopitelný.

Shakespeare je často aktualizován – jaký bude váš Othello? Klasický, nebo současný?

Myslím, že obojí – náš Othello bude klasický i současný zároveň. Vychází to z podstaty Shakespearových her, které si v každé době nacházejí vlastní aktualizaci. Dilemata a dramata, která postavy prožívají, jsou totiž vždy aktuální. A doba, ve které se Shakespeare inscenuje, jim jenom dodává konkrétní kontext. Náš přístup je v tomto směru poměrně jednoduchý: chceme, aby z inscenace jasně vystoupilo to, co vnímáme jako podstatné a co může silně rezonovat s dnešním divákem. Na základě toho pak volím inscenační klíč i režijní přístup.

Othello je cizinec. Pracujete ve své koncepci i s tématem identity, rasy a přijetí jinakosti?

Myslím, že bez toho by to vlastně ani nešlo – téma jinakosti je neoddělitelnou součástí postavy Othella a jeho příběhu. Domnívám se ale, že jinakost, kterou má Shakespeare vepsanou do této hry, nemusí být nutně spojena jen s rasou. Jinakost nemusí být vnější, etnická. Othello nemusí být černý – Othello musí být jiný. A klíčové je, jak s tou jinakostí pracujeme. Ale to bych si zatím nechal jako překvapení pro diváky.

Postava Jaga. Čím podle vás fascinuje publikum dodnes? Je to zloduch, nebo jen extrémně schopný manipulátor?

Otázkou je, zda extrémně schopný manipulátor není zároveň zloduch. Myslím si, že tahle hranice vlastně ani neexistuje. Co mi na tom přijde dnes obzvlášť zajímavé, je, nakolik jsou dnes lidé ochotni manipulaci přijímat – a dokonce ji brát jako něco samozřejmého. Právě to je jedním z klíčových a současných témat naší inscenace. Když někdo manipuluje společností a ta to tuší, nebo dokonce ví – kam až je ochotna zajít, nechat se dovést? Kdy si řekne dost? A dojde k tomu vůbec? Jago je podle mě dokonalý marketér. Skvělý „piárista“. Psycholog, možná psychiatr, a zároveň psychopat. A myslím si, že právě tím je tak současný – naše společnost je totiž podobnými lidmi protkaná.

Jaké výzvy přináší režie Othella oproti vašim autorským nebo současným projektům?

Výzvou je určitý závazek, který má člověk vůči autorovi, jenž prošel desítkami, stovkami let ověřování a znovu a znovu se potvrzuje, že patří

k největším dramatikům, jaké tato planeta kdy měla. A pak ten samotný text – i jeho uchopení je jistý druh závazku. Nezničit ho, naopak ho vyzvednout. Zásadní rozdíl oproti mým autorským projektům spočívá právě v tom, že tam je autorem textu celý inscenační tým – a máte tedy obrovský prostor, ale i riziko, že vám to prostě nevychází. V případě Shakespeara držíte v ruce něco, co je neodiskutovatelně kvalitní. Vaším hlavním úkolem je to nezkazit. Ne že by to bylo snadné, ale máte možnost se o ten text opravdu opřít. A to je, myslím, ten největší rozdíl.

Kdyby měl Othello profil na sociální síti – co by tam sdílel? A koho by nejradši zablokoval?

Těžko říct... Othello by zpočátku pravděpodobně sdílel hrdost. Příspěvky oslavující statečnost, čest a ty, kteří se dokážou stát legendou bez cizí pomoci. Ukazoval by se jako někdo, kdo stojí pevně, sám za sebe. Postupem času by ale možná začal odhalovat i křehkost – svou duši a velkou, spalující lásku. A na úplném konci? Možná by nejradši zablokoval sám sebe.

„JSOU MI BLÍZKÉ JEHO POCHYBY A JEHO ZRANITELNOST. JE TO VÁLEČNÝ VŮDCE ZVYKLÝ DĚLAT RYCHLÁ ROZHODNUTÍ. JE V NĚM TOLIK LÁSKY A TOLIK HRŮZY. KRÁSNĚ AMBIVALENTNÍ POSTAVA,“ ŘÍKÁ O SVÉ ROLI OTHELLA HEREC ROBERT MIKLUŠ.

Z Shakespearova díla už jste stihl odehrát celou řadu her. Na kterou z nich nejvíce vzpomínáte?

Rád vzpomínám na Večer tříkrálový, který jsem hrál ještě na škole v Martě (experimentální prostor studentů

JAMU). Byla to nádherná inscenace v režii Vladimíra Kelbla, který náš ročník, společně s Nikou Brettschneiderovou, vedl. Ještě ten rok nás ale opustil. O pár let později jsem měl možnost hrát v Hamletovi nebo Hře o skotském králi v Divadle Husa na provázku v režii Jana Mikoláška a Martina Huby.

A v poslední řadě jsme v Národním divadle uvedli inscenaci Mnoho povyku pro nic v režii Danie Špinar, která bude mít brzy premiéru. Všechno to byla krásná setkání a pozoruhodné inscenace.

Co pro vás znamená role Othella – je to spíš výzva, nebo splněný sen?

Já profesní sny, které by se týkaly vytoužených rolí, nemám. Spíše chci pracovat na zajímavé látce se zajímavými lidmi. Což se mi celkem daří. Někdy mám touhu dělat s nějakým konkrétním režisérem, ale říct si o to mi brání ostych a zároveň vědomí, že jsme každý potřeba někde jinde. Třeba to přijde a já budu mít možnost hrát pod jejich vedením.

Když vás Letní shakespearovské slavnosti oslovily, co vás napadlo jako první?

Nabídku jsem dostal od Braňy Holického, se kterým

jsem se pracovně setkal při natáčení seriálu Bílá labuť. Napadlo mě, že jsem „Shakespearovky“ nikdy nedělal. A začít titulní rolí je skvělý start. Zároveň jsem byl trochu smutný, že přijdu o velkou část prázdnin, kdy jsem zvyklý na regeneraci. Nakonec to vyvážilo obsazení a kolektiv. Parta skvělých herců. Pracovitých, talentovaných a výsostně ironických, kterým není nic svaté.

Jak jste k Othellovi přistupoval? V čem je podle vás lidsky pochopitelný – a v čem ne?

Jsou mi blízké jeho pochyby a jeho zranitelnost. Je to válečný vůdce zvyklý dělat rychlá rozhodnutí. Je v něm tolik lásky a tolik hrůzy. Krásně ambivalentní postava.

Je nějaký konkrétní moment ve vývoji jeho postavy, který vám dává nejvíc zabrat nebo vás naopak nejvíc baví?

Všechny momenty jsou vzrušující. Tolik možností! Tolik proměnných! Tolik řešení! Jen si správně vybrat. Naštěstí máme režijního průvodce Braňa Holíčka. Mám v něj absolutní důvěru.

Jaký bude váš Othello?

Takového Othella jste ještě neviděli! Hraji ho totiž poprvé. Teprve zkusíme. Přál bych si, aby byl výsostně lidský. Vznešený i chybující. Rozhodně nebude mlsně umanutý.

Jak se připravujete na hraní pod širým nebem? Co od něj očekáváte?

Neočekávám nic špatného. Je to má první zkušenost a těším se na to. Připravuji se na intenzivní hraní. Uvádíme téměř čtyřicet repríz. Bude to náročné fyzicky i psychicky. Jak na vás působí specifická atmosféra slavností? Atmosféra je úžasná. O prázdninách je většina divadel zavřená, takže tohle je nejlepší příležitost, jak strávit letní večer.

Co vám osobně přináší hra pod širým nebem – vnímáte diváka jinak než v kamenném divadle? A naopak, co vás jako diváka přitahuje na Letních shakespearovských slavnostech?

Tak třeba se opálím na sluníčku a dostanu ten správný odstín. V případě deště se těším na statečné diváky. Děj se odehrává zčásti v Benátkách, tak by to mohlo mít tu správnou atmosféru. Jako divák zbožňuji západ slunce při Shakespearových verších.

Kostým Othella nebude pojat úplně tradičně, například vám nikdo nebude začernňovat obličej. Jak důležitý je pro vás na jevišti kostým?

Pro nás Othellova černá pleť není zase takové téma. Důležitá je jinakost. Čím se liší od ostatních. V dnešní době sňatek dvou lidí jiné pleti už nebudí takové pozdvižení. Navíc divadlo má kouzlo imaginace. Stačí, když herec slovem něco pojmenuje, a divákova představivost už pracuje sama. V běžném životě dáte někomu přezdívku Alkáč a všichni předpokládají, že je ten člověk pijan. Přitom to klidně může být abstinent. Je doba, kdy se všechna témata často stávají rukojmími rozhádané společnosti. Kdybych to měl podporovat, tak bych si napatlal na obličej oříškovou pomazánku a pojmenoval se Nuthello.

Působil jste v řadě divadel a hrál v hromadě divadelních her. Má u vás Shakespeare v tomto výčtu zvláštní místo?

Určitě. Dramata Williama Shakespeara jsou skvěle propracovaná a až na výjimky skvěle vystavěná. Psychologie a myšlení postav jsou výsostně srozumitelné a aktuální. Veršovaná člověčina. Navíc máme skvělé překladatele. My používáme překlad emeritního profesora Martina Hilského. Pracovně a s láskou ho na zkouškách zoveme profesor Svahilský.

Jak důležitý pro roli, případně náročný, je pro vás jazyk tohoto anglického dramatika? Co rozhoduje o tom, zda konkrétní nabídku na roli přijmete, nebo odmítnete?

Jazyk je pro nastudování Othella naprosto určující – klíčový. To Othello v jednom monologu popírá – je to mistr slova. Svým vyprávěním si získal i lásku Desdemony. Později ve hře je nakažen Jagovou jazykovou jedovatostí. A blankvers je dar. O přijetí či odmítnutí role rozhoduje mnoho faktorů. Zpravidla to, jestli je pro mě role zajímavá a jestli mě nějak posune.

Co jste ochoten roli obětovat?

V případě Othella bude tou obětí především spánek, protože velká část zkoušení se odehrává v noci.

Kdybyste si měl vybrat mezi divadlem a filmem, co by to bylo?

Tohle dilemma jsem řešil nedávno. Dostal jsem krásnou nabídku ve štědrovečerní pohádce. To, že

se na ni podíváme o Vánocích s dcerou, byla krásná představa. Bohužel se to krylo s nabídkou role Othella. Vize soustředění na divadelní práci v takto skvělém kolektivu nakonec zvítězila. Někdy to není lehké rozhodování.

Kdyby měl Othello profil na sociální síti – co by tam sdílel?

Určitě by sdílel něco kultivovaného. Hezké fotky s Desdemonou na Kypru. Básně. Určitě nic, co by se týkalo boje. Jiří Panžner by odpověděl, že černá koťátka.

SARA SANDEVA. JAK SE PŘIPRAVOVALA NA JEDNU Z NEJTRAGIČTĚJŠÍCH ŽENSKÝCH POSTAV SHAKESPEAROVSKÉHO REPERTOÁRU A PROČ JE OTHELLO ZÁSADNÍ ZKUŠENOSTÍ V JEJÍ DIVADELNÍ KARIÉŘE?

Saro, je to vaše první účinkování na Letních shakespearovských slavnostech. Jaké to pro vás je – rovnou začít Desdemonou?

Pro mě je to obrovská výzva, dokonce bych řekla, že jedna z nejnáročnějších pracovních výzev,

které jsem kdy zažila. Cítím lehkou nervozitu, ale zároveň velké nadšení a radost, že mi byla svěřena právě tato role. Myslím si, že Desdemona je hluboká a krásná postava, a věřím, že mi tato zkušenost umožní naučit se nové věci a možná i překročit vlastní komfortní zónu.

Je to vaše vůbec první role ve hře Williama Shakespeara. Co se ve vás odehrávalo, když vás LSS oslovily?

Naprostý pocit štěstí a radosti. Váže se k tomu totiž ještě jeden příběh, kdy mě „Shakespearovky“ oslovily již minulý rok do hry Marná lásky snaha, ale z časových důvodů jsem nemohla přijmout. Bylo mi to opravdu líto, protože zahrát si na Letních shakespearovských slavnostech bylo jedním z mých nesplněných snů. Když mi pak po roce zavolal Libor Gross (umělecký ředitel Slavností) a nabídl roli Desdemony, byla jsem nesmírně šťastná, že tentokrát to vyšlo.

Jaký máte vztah k Shakespeareovi obecně?

Myslím, že velmi kladný. Studium na konzervatoři si sice moc nepamatuji, ale co si vybavuji naprosto

přesně, byla maturita z herectví. Maturovala jsem právě ze Shakespeara – z role Desdemony v Othellovi. Hráli jsme tu nejznámější škrtici scény. Takže můj vztah je rozhodně pozitivní, navíc jsem maturitu úspěšně zvládla. *(směje se)*

Co je pro vás na ztvárnění Desdemony nejtěžší?

Největší výzvou bylo pochopit verš, jak ho Shakespeare napsal a jaký význam mu přikládal.

Kdybyste měla popsat Desdemonu třemi slovy, jaká by to byla?

Odvážná, ryzí, láskyplná.

Letní scéna shakespearovských slavností je specifická. Jak se vám zkouší a hraje v plenéru?

Hrát pod širým nebem a zkoušet v noci, někdy až do rána, to zažívám poprvé v životě. Problém to ale není, protože jsem spíš sova než ranní ptáče.

Vaše herecká kariéra je velmi pestrá – film, televize, divadlo. Čím je pro vás divadlo jiné?

Každý projekt je pro mě něčím jedinečný – liší se pocitem, lidmi i prostředím, ať už jde o film, televizi, nebo divadlo. Divadlo je ale specifické tím, že tam máte skutečné diváky, že hrajete přímo před nimi v tu danou chvíli... Je to zvláštní, ale nějakým způsobem mě to vždycky nabije hezkou energií.

Máte nějaký osobní rituál před představením?

Před představením se téměř vždy pomodlím, jinak žádné speciální rituály nemám. Prostě se pokřiju, než vstoupím na jeviště.

Jak prožíváte divadelní premiéry?

Premiéry prožívám naprosto strašně. Jsem vždycky

velmi nervózní, mám pocit, že skoro omdlím. Nejhorší je noc před premiérou, kdy často skoro nespím.

Jak důležitý pro roli a případně jak náročný pro vás je jazyk tohoto anglického dramatika?

Obávala jsem se, že to bude hodně náročné, ale nakonec jsem příjemně překvapená, jak přirozený ten jazyk je. Věděla jsem, že je to krásně napsané, ale překvapilo mě, jakou hloubku text má – tu stále objevujete při opakovaném čtení a zkoušení. Máte chuť se text učit, protože v něm pořád nacházíte skryté významy a detaily. Myslím, že právě tím je Shakespeare výjimečný.

Co rozhoduje o tom, zda konkrétní nabídku na roli přijmete, nebo odmítnete?

Pokaždé je to trochu jinak, ale samozřejmě první je scénář a pak lidé, kteří na projektu budou pracovat. To jsou takové dva základní kameny.

Co jste ochotna roli obětovat?

Vše, co mi dává smysl.

Kdybyste si měla vybrat mezi divadlem, televizí a filmem, co by to bylo?

Na tuto otázku nedokážu jednoznačně odpovědět, protože všechny tři oblasti mě baví a naplňují. Nejlepší je právě ta rozmanitost, kterou každá z nich přináší.

Kdyby měla Desdemona profil na sociální síti – co by tam sdílela? A koho by nejradši zablokovala?

Desdemonu by sociální sítě asi moc nezajímaly. Kdyby něco sdílela, pravděpodobně by to bylo něco s její komornou Emilií, kterou má ráda. Možná by se objevilo i něco s Othellem, ale celkově by jí to asi bylo jedno. No... tak ještě že ty sociální sítě sama nemám. (směje se)

VOJTĚCH VODOCHODSKÝ JE S LETNÍMI SHAKESPEAROVSKÝMI SLAVNOSTMI SPJAT OD MLÁDÍ – ZAČÍNAL ZDE JAKO KULISÁK A BEDŇÁK, PRVNÍ ROLI ZÍSKAL VE VEČERU TŘÍKRÁLOVÉM ANEB COKOLI CHCETE. V INSCENACI OTHELLO SE POPRVÉ PŘEDSTAVÍ V JEDNÉ Z NEJIKONIČTĚJŠÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH ROLÍ – JAKO MANIPULATIVNÍ A TEMNÝ JAGO.

Jaký máte vztah k Shakespeareovi – a k Othellovi konkrétně?

Vždycky mě fascinoval tím, jak hluboko dokáže jít do psychologie člověka. V tom je nadčasový. Ať už píše o žárlivosti, zradě, lásce, nebo zlomném srdci, pořád je to

přesné, protože ty základní emoce se nemění.

Jago je jednou z nejsložitějších a nejtemnějších postav ve světovém dramatu. Jak jste k ní přistupovali?

S respektem. Snažíme se v něm hledat víc vrstev než jen to, že je zloduch. Humor, nadhled, drobné

momenty, které odhalí jeho hlubší motivace.

Proč manipuluje. Co v něm chybí. Vidím ho spíš jako člověka, který něco postrádá, možná lásku nebo uznání, a tak to ničí v druhých.

Co je pro vás osobně na Jagovi nejděsivější – a co naopak lidské?

Děsivá je ta jeho schopnost ničit ostatní jen slovy – bez fyzického násilí. A lidský je možná právě ten hlad po uznání. Ten pocit, že stojí bokem, že nebyl vybrán. Vidím tam paralely s dnešním světem a hlavně na politické scéně.

V čem je podle vás síla Letních shakespearovských slavností? Čím jsou výjimečné?

Tou atmosférou. Hrát pod širým nebem v prostorách Nejvyššího purkrabství Pražského hradu... no kde tohle zažijete?

Jak se vám spolupracuje s druhým představitelem Jaga? Inspirovali jste se navzájem?

S Honzou jsme na stejné vlně. Jsem ve skvělé společnosti. Ale zatím jsme v úplném zárodku zkoušení. Objevujeme, a hlavně se bavíme!

Máte nějaký osobní rituál před představením?

Potřebuju chvíli klidu. Vypnout telefon, projít si v hlavě text a nějak se zpřítomnit.

Jak prožíváte divadelní premiéry?

Pokaždé jinak intenzivně, podle počtu replik. Tady jich mám naštěstí jen stovky.

Jak důležitý pro roli, případně náročný, je pro vás jazyk tohoto anglického dramatika?

Ten text má rytmus, význam, vrstvy. U Jaga je volba slov naprosto klíčová – on ostatní nakazí svým jedem právě tím, jak přesně a chytře formuluje. Slova jsou jeho hlavní zbraň. A co se náročnosti týče – Eva Spoustová, která nám pomáhá s jevištní mluvou a blankversem, nás upozornila, že verše se učí snáz než próza – a měla pravdu. Když to sedne, tak to pak jede jak písnička.

Co rozhoduje o tom, zda konkrétní nabídku na roli přijmete, nebo odmítnete?

Intuice, smysl, lidi, se kterými budu trávit čas.

Co jste ochoten roli obětovat?

Čas, energii, pohodlí, ego.

Kdybyste si měl vybrat mezi divadlem, TV a filmem, co by to bylo?

Od každého trochu. Teď se můžu naplno soustředit na zkoušení Othella, což je skvělé.

Ale když člověk z jednoho nebo z druhého na delší dobu vypadne, je pak ten rozjezd vždycky pomalejší. Tohle je po dvouleté pauze první zkoušení. Chci to teď víc kombinovat.

Kdyby měl Jago profil na sociální síti – co by tam sdílel? A koho by nejradši zablokoval?

Sdílel by fotky, kde polonahý pózuje před zrcadlem, a do popisku by napsal motivační citáty. Zablokoval by všechny, co jsou šťastní, spokojení a oblíbení – hlavně Cassia.

Váš příběh je takřka shakespearovský – od kulisáka až po jednu ze zásadních postav. Vybavíte si své úplně první „shakespearovské“ dojmy z pozice za scénou?

Vybavuji si, jak jsme s ostatními kluky tahali každý večer stovky židlí na představení a po něm je zase sklízeli. Nekonečný koloběh. Kolem půlnoci jsem se pak podíval na to prázdné jeviště a říkal si, že tam třeba jednou budu stát. Ale že to bude už za pár let a v takhle krásné roli, to mě nenapadlo.

Jaké to tedy je, stát letos na tomtéž jevišti, ale poprvé jako herec?

Já jsem tam stál jako herec už kdysi, jen mě nikdo neobsadil a v ruce jsem měl židli!

JAN CINA SE NA LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTECH OBJEVIL JIŽ VE VESELÝCH PANIČKÁCH WINDSORSKÝCH A JAKO BENVOLIO V ROMEOVI A JULII. V INSCENACI OTHELLO SE VRACÍ POTŘETÍ, TENTOKRÁT V ROLI TEMNÉHO MANIPULÁTORA JAGA.

Třetí Shakespearova role na slavnostech – dá se říct, že vás Shakespeare provází vaší divadelní cestou?

Nevím, jestli přímo Shakespeare, ale shakespeareovské slavnosti určitě. Začínal jsem v Paničkách,

když mi bylo 21 let, a ejhle, ve 37 Jago v Othellovi. Pamatuji si konkurz do Paniček. S Jiřím Menzelem jsme se sešli u stolečku v kavárně Slavia a povídali si o životě. A bylo. A když mi volal Braňo Holíček s nabídkou Jaga, vzpomněl jsem si, jak jsem ho na konzervatoři jako staršího spolužáka obdivoval právě v roli Jaga při ročníkových přehrávkách. Neuvěřitelné okamžiky, co?

Jaký máte vztah k Shakespearovi – a k Othellovi konkrétně?

Můj vztah k Shakespearovi je kladný, zvědavý a uctivý. Co se týká Othella, vztah si teprve vytvářím. Familiérněji se cítím s jeho komediemi. Ale díky tomu, že byl mistrem svého řemesla (pokud vůbec byl), v každé jeho tragédii je kus komedie a naopak. Skvěle tak zachytil život v jeho podstatě.

Jago je jednou z nejsložitějších a nejtemnějších postav ve světovém dramatu. Jak jste k ní přistupovali?

S respektem, s despektem, ale i s láskou. Inspirací mi byli všichni reální Jagové a Jagy, tedy reální lidé jak v dějinách lidstva, ale i v ryzí současnosti. Ono jich bylo, je a asi bohužel bude vždy dost. V různých funkcích, v různých zemích, v různých okamžicích.

Co je pro vás osobně na Jagovi nejděsivější – a co naopak lidské?

Možná právě ta nelidská lidskost a opačně. Někdy až přehnaná lidskost, kterou ovládá a všichni ji oceňují, ale velmi nelidsky ji zneužívá k tomu, aby se choval opravdu nelidsky.

V čem je podle vás síla Letních shakespeareovských slavností? Čím jsou výjimečné?

První mě napadá místo a čas. Purkrabství Pražského hradu, opět po pár letech zpět.

Čas letních večerů. A v neposlední řadě často zajímavě namíchaný tvůrčí tým, který by se možná jinak nepotkal.

Jak se vám spolupracuje s druhým představitelem Jaga? Inspirovali jste se navzájem?

Skvěle. Vojta je mi inspirací i podporou. Oba si notujeme, jak vlastně alternace máme rádi. Já v tom vidím samé výhody.

Máte nějaký osobní rituál před představením?

Mám jich víc. U každé inscenace je to něco jiného, specifického. Závislého na daném kousku, roli a celé skupince. Těším se, že si tady taky vytvoříme něco speciálně othellovského.

Jak prožíváte divadelní premiéry?

Je to pro mě takový skoro rituální okamžik. Konec zkoušecího procesu, konec času s celým týmem. Takže trochu smutek. Zároveň začátek nové éry, ve které už nejsme sami, ale tvoříme ji společně s diváky. Takže den premiéry se snažím mít za odměnu, oslavit konec zkoušení, trávit čas s kolegy a užít si to první představení. To celé je provázeno velkou, opravdu velkou trémou. Na tu je u mě vždy spoleh. (úsměv)

Jak důležitý pro roli, případně náročný, je pro vás jazyk tohoto anglického dramatika?

Shakespearův jazyk, potažmo jeho překlad, je určující. Shakespeare a jeho postavy často jednají přímo slovem. A to je kouzelná, speciální disciplína. Naštěstí máme skvělý překlad pana profesora Hilského a velkou oporu v odborné asistentce Evě Spoustové, odborníci na Shakespearův verš.

Co rozhoduje o tom, zda konkrétní nabídku na roli přijmete, nebo odmítnete?

V poslední době je to veličina času. Zda ho mám, nebo nemám. A pak také emoce. Jednoduše pocít,

který z daného projektu už na začátku mám. Tyhle dvě veličiny jsou hlavní. Přidávají se pak ještě i nějaké rozumové drobnosti, ale ty jsou už jen doplňkové. Je to všechno velká alchymie. A výsledek stejně nikdy nevíte dopředu.

Co jste ochoten roli obětovat?

Myslím, že dost. Ale s věkem a zkušenostmi je člověk trochu opatrnější a možná víc na zemi. Přece je to jen divadlo, nejde o život. Třeba zdraví je podle mě často přednější. Jak fyzické, tak psychické. Ale pár „obětí“ jsem si pro různé role už vyzkoušel. Několikrát jsem si barvil vlasy, chodil do solárka, ostříhal se na ježka, začal posilovat, naučil se jezdit na koni a řídit auto.

Kdybyste si měl vybrat mezi divadlem, televizí a filmem, co by to bylo?

Kdybych musel, tak spíš divadlo. Jakékoliv živé kreativní performativní umění. Baví mě jako diváka i jako aktivního performera.

Kdyby měl Jago profil na sociální síti – co by tam sdílel? A koho by nejradši zablokoval?

Těžká otázka. Myslím, že tam ty profily už má, jen možná pod jinými jmény... (úsměv) Sdílel by samozřejmě dezinformace. A k tomu myslím hodně štěňátka a pejsky. Blokoval by hodně a rád. Kohokoliv. Ale bojím se, že by nezůstal jen u blokování na síti. Myslím, že by vás dokázal zablokovat i na živo. Velmi rychle a elegantně.

V čem je pro vás Jago jiný oproti divadelním rolím, které aktuálně hrajete?

Asi skoro ve všem. Je to vlastně první „dospělá“ a „vázná“ role. Vedle princů v různých formách a chlapce v představení Měsíční kámen je to na jednu muž v mém věku, antihrdina. A taky budu po dlouhé době na jevišti s mnoha kolegy, což je příjemná změna oproti třeba Malému princovi.

William Shakespeare
SKROTENIE ZLEJ ŽENY (SK)
Pražská premiéra: 8. a 9. srpna 2025
Hra je uváděna ve slovenštině.

Asi každý zná slavnou Shakespearovu komedii Zkrocení zlé ženy s množstvím zápletek, postav, záměn a překvapení, která pojednává o tom, jak muži dobývají ženská srdce a hledají s nimi společnou harmonii. Divoká Kateřina, dobrodružný Petruccio, sladká Bianca a trojice vynalézavých ctitelů. Záměny, převleky, slovní přestřelky. Ale kdo z nás ví, že v této Shakespearově komedii je jedním ze zdrojů humoru i téma divadla na divadle a že sám Shakespeare vlastně napsal hru o kočovné herecké skupině, která se rozhodne zahrát celý příběh Petruccia a Kateřiny jednomu alkoholikovi? V naší interpretaci tento alkoholik ožíví kouzelný svět fiktivní současné kočovné herecké skupiny, jejíž sláva dávno povadla, a téma divadla na divadle se stává dalším zdrojem zábavy a nečekaných událostí. Je tato nejkontroverznější autorova komedie jen bujará divadelní fraška, nebo se jedná o genderově nekorektní text o manželství? Je žena jen bezbrannou bytostí podřízenou muži? Můžeme se ptát, zda Petruccio Kateřinu opravdu zkontroloval, nebo zda její pokora není jen jednou z metamorfóz ženské nezkrotitelnosti, zda krocení čertice nebylo vlastně krocením čerta. Vždyť ani Petruccio nezůstal takový, jaký byl. Pryč s rigidním středověkým myšlením, i když se to možná mnohým v naší společnosti nezdá, ženy jsou samostatně myslící bytosti.

OBSAZENÍ

KRYŠTOF ŠIKULKA / PEDANT Z MANTOVY	Jakub Rybárik
BAPTISTA MINOLA, šlechtic z Padovy	Michal Ďuriš
KATEŘINA, jeho dcera	Sarah Arató
BIANKA, jeho dcera	Dominika Žiaranová
PETRUCCIO, veronský šlechtic	Jakub Tvrdlík
GRUMIO, Petrucciův sluha	Adam Jančina
VICENTIO, bohatý měšťan z Pisy	Vladimír Zboroň
LUCENTIO, Biančin nápadník	Martin Varinský
GREMIO, Biančin nápadník	Peter Šimun
HORTENSIO, Biančin nápadník	Štefan Martinovič
TRANIO, Lucenziův sluha / ŠLECHTIC	Juraj Hrčka
BIONDELLO, Lucenziův sluha	Kristián Baran
HOSPODSKÁ / VDOVA	Eszter Katona
KREJČÍ / LOVEC / NATANIEL / SLUHA	Oliver Asztalos
KLOBOUČNÍK / LOVEC / SLUHA	David Kakaš
CURTIS / LOVEC / SLUHA	Bence Hégli
STRÁŽNÍK / LOVEC / SLUHA / PANOŠ	Barnabáš Balla

TVŮRČÍ TÝM

překlad – Ľubomír Feldek, Martin Hilský, režie – Michal Vajdička,
scéna – Pavol Andraško, kostýmy – Katarína Hollá, hudba – Róbert Mankovecký

KDO JE HYSTERKA A KDO BURAN? SARAH ARATÓ JAKO KATEŘINA, ČESKÝ HEREC JAKUB TVRDÍK JAKO PETRUCHIO.

Je Shakespeare hezčí ve slovenštině, nebo v češtině, když každý hraje ve svém rodném jazyce?

Sarah: Jakub určitě hraje Shakespeara lépe v češtině.

Jakub: Když poslouchám Shakespeara ve slovenštině, musím se na některé

výrazy zeptat. Například co jsou „hrče na paprče“, to jsem opravdu nevěděl. Anebo co je „futro“.

U nás jsou to futra dveří, ale že je to vnitřek saka, to jsem vážně netušil.

Sarah: Mě překvapilo slovo saň. Stále říkal, že jsem saň. Mně saň připomínala sánky.

Je možné, že v současnosti může hra působit rozporuplně, až protifeministicky? Není to ve skutečnosti ukázka toho, jak si i žena dokáže zkotit muže?

Jakub: Snažíme se tam dostat to, že se nakonec dohodnou a zvítězí žena. Ale myslím, že původně od Shakespeara to tam moc není.

Sarah: Je to nadčasová hra. Kdybychom ji hráli v době Shakespeara, asi by to tam nebylo. Ale je to na daném člověku či režisérovi, jak si to vyloží. Hlavně závěrečný monolog o tom, čím manželka přijde na zavolání manžela první.

Vy dva jste se poznali až při zkoušení Zkrocení zlé ženy, nebo jste se znali už předtím?

Jakub: Poprvé jsme se potkali na focení vizuálu pro Letní shakespearovské slavnosti. Myslím, že si celkem rozumíme.

Viděli jste Zeffirelliho film Zkrocení zlé ženy z roku 1967 s Elizabeth Taylorovou a Richardem Burtonem?

Jakub: Ne, viděl jsem jen Romea a Julii.

Sarah: Babička mi navrhovala, abych se na to podívala. Ptala jsem se na to i režiséra. Říkal, že není nutné se na ten film dívat. Asi si ho pustím později,

až to budeme mít nazkoušené. Nechtěla jsem mít žádnou představu o tom, jak se to dá ztvárnit.

Když jsem si četla reakce na Zeffirelliho film, zaujal mě jeden z diskutujících, který napsal: „Jako feminista a manželský poradce jsem tento příběh nikdy nechápal.“ Jak tento Shakespearův příběh chápete vy?

Jakub: Zdá se mi dost machistický. O ženách se tam mluví jen tím stylem, že mají být poslušné a pro manžela udělat, co mu na očích vidí. Dokonce se o nich explicitně hovoří jako o majetku, přirovnávájí se k vlastnictví pozemků či dobytka. Zdá se mi to příliš a určitě to nekomunikuje s dnešní dobou, kdy se snažíme o genderové vyvážení.

Sarah: Je úplně jedno, jaký tomu dáme závěr. Jestli to bereme tak, že to žena udělala naschvál a hraje hru, aby muže oklamala. V podstatě si nemohou být rovni, přestože jako partneři si rovni jsou, ale jde o vnímání ostatních mužů: co uděláš se ženou, která tě neposlouchá?

Jakub: Ale to už je režisérský výklad, nejsem si jistý, jestli to v Shakespearově hře takhle je. Jestli opravdu vnímal muže a ženu jako rovnocenné partnery.

Sarah: Minimálně intelektuálně si rovni jsou, vedou zápas – spíš slovní než fyzický. Kateřina je inteligentní postava, což je super, má svou hrdost, energii, nenechá si skákat po hlavě...

Jakub: ... což Petruchia překvapí, že je takhle ostrá a zároveň bystrá, s tím nepočítal.

To, kvůli čemu kdysi Kateřinu považovali za fúrii, bychom dnes mohli brát jako její přednosti: žena, která se nebojí, má svůj názor...

Sarah: Nejvtipnější je, že za Shakespearových dob to hráli muži. I zlou ženu hrál muž. Ale i tehdy se asi dalo uvažovat, zda je ta žena zlá, nebo ne.

Potěšilo vás, že jste dostala roli zlé ženy?

Sarah: Určitě je to jedna z rolí, které jsem chtěla hrát.

Jakube, a co vy a váš Petruchio?

Jakub: Jsem rád, že jsem tu roli dostal. Všeobecně mám totiž se Shakespearem trochu problém a mám pocit, že Zkrocení zlé ženy je jedna z mála komedií, kde se dá vykřesat humor.

Shakespeara se nebojíte, když se to musí i rýmovat? Je rozdíl hrát Shakespeara oproti jiným autorům?

Jakub: Záleží na tom, nakolik někdo bazíruje na dodržování blankversu. Mám pocit, že tady se to naštěstí moc neděje, což mi je blízké.

Sarah: Mám možnost hrát Helenu ve Snu noci svatojánské a to je text, který se rýmuje víc než překlad Zkrocení zlé ženy. Snáze se mi učí verš, mluvím se mi v něm jednodušeji. U Kateřiny mám trochu problém, že závěrečný monolog je dlouhý a někde uprostřed je jeden rýmovaný verš, celý zbytek je volný rým. To se učí obtížněji, ale Shakespeara mám rada. Je to výzva, hrát starý text, hledat v něm nový význam, případně pochopit ten starý, a ještě udržovat přirozenost řeči v rámci verše.

Jaké to je, když jeden z vás hraje v češtině a druhý ve slovenštině?

Jakub: Normálně to nezažíváme, ale je to skvělé. Užívám si to.

Sarah: Ještě to podtrhuje ty dva rozdílné světy: jednak mužský a ženský, každý pochází z jiné rodiny i z jiného města, proto mluví jiným dialektem, což nám přišlo vhod. Mě to dost baví.

Jakub: Petruchio je z Verony.

Sarah: Ale říkáme mu, že je z Brna.

Jakub: Přitom jsem z Prahy...

Kdosi z diváků hlavní dvojici charakterizoval tak, že Kateřina je hysterka a Petruchio buran. Souhlasíte?

Sarah: Stoprocentně, ale občas je i Petruchio hysterka a Kateřina buran.

Jakub: Na Petruchia buran sedí, ale o Kateřině bych úplně netvrdil, že je hysterka. Tu si představuju jinak. Kateřina je spíš dost ostrá, příkrá žena. Co na srdci, to na jazyku.

Sarah: Vlastně není hysterická. Hysterie totiž vzniká, když člověk ztrácí kontrolu, ale Kateřina ji neztrácí.

Jakub: Ano, Petruchio se ale ve druhé části snaží, aby kontrolu ztratila, a tam už trošku hysterická je.

Dokážete si představit, že byste měli ve skutečném životě partnera, který se chová jako Petruchio, nebo partnerku, jako je Kateřina? Dá se s takovým člověkem žít?

Sarah: Jsi v životě Petruchio?

Jakub: Ne, protože to je o nerovném vztahu a manipulaci a to se mě netýká.

Sarah: Ani já si to nedovedu představit. Jedna věc je mít silného partnera či partnerku, člověka na stejné mentální úrovni, který je vaším sparringpartnerem a rozumí vám, a druhá věc snažit se druhého zlomit a změnit na někoho, kdo vám vyhovuje.

(připravila Katarína Sedláková)

„NEMÁM PROBLÉM IDENTIFIKOVAT SHAKESPEARŮV HUMOR,“ ŘÍKÁ REŽISÉR MICHAL VAJDIČKA

Jako režisér jste s Letními shakespearovskými slavnostmi spolupracoval vícekrát. Zkrocení zlé ženy je vaší čtvrtou režií. Čím jsou pro Vás stále zajímavé?

LSS mi umožňují dát dohromady skupinu herců, kteří nejsou výhradně z jednoho divadla. Vždy se

snažím poskládat obsazení tak, aby na jevišti mezi herci byla i nějaká chemie a zároveň aby to herce,

ale i mě bavilo. Na LSS platí pravidlo, že pokud to funguje v šatně, bude to fungovat i na jevišti.

Jste známý spíš jako režisér nekomedialního žánru. Je pro vás tento text výzvou?

Já se při své tvorbě snažím přistupovat k žánrům vyváženě. Není to tak, že bych se věnoval pouze nekomedialnímu žánru, ale faktem je, že na LSS je to moje první komedie (Něco za něco nepovažuji za čistou komedii). Hlásil jsem se k titulům jako Romeo a Julie nebo Král Lear. Zkrocení zlé ženy mi navrhla dramaturgie LSS a já jsem nabídku přijal. Výzva to samozřejmě je. Ne všechny Shakespearovy hry mají stejnou kvalitu, některé jsou nedopsané a u některých je cítit, že jsou psané horkou

jehlou. Všechny jsou však prověřené časem, takže není třeba se bát, že by text nefungoval. Jestli se představení vydaří, je už v našich rukou.

Podle mnohých jsou Shakespearovy komedie interpretačně o dost náročnější než jeho tragédie či historické hry. Říká se, že nejsou směšné, že humor je nutné odhalit, najít a vydolovat z textu a situací. Jak to vidíte vy v této hře?

To platí všeobecně o komediích. Komedie se rodí obtížněji. Dobrá komedie musí splňovat několik základních principů, chemie mezi herci je jen jedním z nich. Herci musejí mít například i cit pro dobré načasování nebo schopnost jemnou a přesnou karikaturou dokreslit charakter postavy, ale přitom si stále zachovat určitou autenticitu, aby se divák dokázal s postavou ztotožnit. Často jsou součástí i fyzicky náročné pohybové gagy, proto je komedie náročná i co do fyzické kondice. Komedie se těžko zkouší, protože to, co vám na první zkoušce přijde vtipné, na druhé už vtipné být nemusí a na třetí se vám to už zdá trapné. Je to, jako byste poslouchali stejný vtip pořád dokola. Proto je nutná i jistá dávka improvizace – herci by se měli umět na jevišti navzájem překvapovat a dokázat zareagovat na nečekaný impuls od partnera, tím vzniká na jevišti hravost. Já například nemám problém identifikovat Shakespearův humor, jen doba je už jiná, je stále těžší lidi rozesmát. Humor si vyžaduje čas, ale doba je rychlá. Jen málo lidí je ochotných odsledovat první tři doby gagu, aby čtvrtá doba zafungovala. Je to náročnější, ale jsem přesvědčený, že když to bude bavit nás, nakonec se určitě pobaví i divák.

Do jaké míry jste byl při úvahách nad úpravou a realizací ovlivněn bohatou inscenační tradicí (množství divadelních interpretací a film)?

Tentokrát jsem si řekl, že nebudu dělat žádné zásadní škrtky ani nebudu zasahovat do dramatického textu a přinesu na jeviště Shakespearův text tak, jak byl zveřejněn. Přiznám se, že kromě Zeffirelliho filmu jsem viděl jen několik divadelních interpretací, dokonce jsem neviděl ani bratislavskou verzi s Tomášem Mašťálírem a Dianou Mórovou v režii Petra Mikulíka. U Zeffirelliho mi bylo líto, že se vzdal celé linky divadla na divadle. I když je cítit, že tenhle dramatický oblouk Shakespeare buď nestihl dokon-

čit, nebo ho nedomyslel. Tvůrci se téhle hry divadla na divadle často rádi vzdávají, ale já věřím, že má v sobě potenciál další situační komiky. Tak jsme si něco dofabulovali. Věřím, že nám to autor odpustí.

Je možné, že v současnosti může hra působit rozporuplně, až protifeministicky? Není to ve skutečnosti ukázka toho, jak si i žena dokáže zkrotit muže?

Hra je v současnosti jednoznačně velmi rozporuplná. Je napsaná do patriarchální společnosti. Hledám takový inscenační klíč, aby se inscenace v žádném případě nedotkla žen, neměla by je urážet. Jemné vrčení mezi Petruchiem a Kateřinou by mělo být zdrojem chemie a vede k lásce. V konání Petruchia a Kateřiny se snažím najít na jevišti rovnováhu tak, aby se necítilo dotčeno žádné pohlaví.

Shakespeare je považován za největšího dramatika všech dob. Jak ho vnímáte vy? Jaké jsou vaše dosavadní divadelní zkušenosti s ním?

V první řadě jsou to Shakespearovy hry, které se podařilo zachovat. Nevíme, kolik z nich shořelo, kolik se nerealizovalo, na kolik se zapomnělo. Všechny tituly, které se podařilo zachovat, jsou prověřené časem – když přežily do současnosti, není důvod je zpochybňovat. Shakespeare herce na jevišti podrží a režisér se může více věnovat formě. V chorvatských divadlech, kde jsou režiséři často i dramatici, mají tradici, že čerství absolventi režie dostanou za úkol udělat Shakespeara a jejich pedagog režíruje jejich dramatické texty. Profesor podrží studenty dramatiky a Shakespeare studenty režie.

Dokážete ještě být obyčejným divákem a nechat se unášet představením?

Když je představení dobře udělané, tak určitě ano, rád se nechám unášet zejména hereckým výkonem. My režiséři to však máme těžší – pokud selže třeba i jedna jediná složka, například technická, rozhodí nás to a nedokážeme se už dál soustředit na představení. Běžný divák si nemusí ničeho všimnout, ale zkušené oko režiséra ví, kde se stala chyba, a přemýšlí nad tím, jak se jí dalo předejít nebo jako se jí v budoucnu vyhnout.

William Shakespeare

KING LEAR (EN)

Premiéra: 29. července 2025

Hra je uváděna v angličtině s českými titulky.

Král Lear patří mezi nejpůsobivější tragédie, které kdy byly inscenovány. Líčí příběh někdejšího velkého panovníka, jenž propadl šílenství. Když se zestárlý král vzdává své říše, rozhodne se ji rozdělit mezi své tři dcery, přičemž největší díl slíbí té, která ho má nejraději. Jakmile však otěže vlády převeze další generace, je Lear vyhnán těmi, kterým důvěřoval nejvíce. Osamocen na pustém místě se musí postavit svým chybám a vydává se na strastiplnou cestu za sebepoznáním a smířením. V režii uměleckého ředitele PSC Guye Robertse se v roli Leara představí Lane Davies. Sekundovat mu bude Jessica Booneová v roli šaška a další oblíbení herci PSC, mezi nimiž nechybí Taylor Napier, Jared Doreck, Josh Morrison, Elissa Levittová nebo Bob Boudreaux.

DÁLE NA PROGRAMU

MARNÁ LÁSKY SNAHA inscenace Filipa Nuckollse | Přísahali! Podáním ruky stvrdili své rozhodnutí. Tak nyní čtveřice urozených mužů zasvěti tři roky svého života askezi, zdrženlivosti a studiu. Je to vážné, neodvolatelné předsevzetí, chlapecký slib, který však ihned zmizí ve chvíli, kdy do města přicestuje francouzská princezna se svými dvorními dámami... Pánové to s tou láskou mysleli dobře, ale dopadlo to jako vždycky! Hrají: **Filip Březina, Anna Fialová, Lukáš Příkazký, Anna Kameníková, Václav Kopta / Jiří Vyorálek, Leoš Noha, Petr Čtvrtníček, Lucie Polišenská / Marie Štípková a další.**

MACBETH | inscenace Jakuba Krofty | Zřejmě nejtemnější příběh z pera Williama Shakespeara. Hluboký středověk v legendami opředeném Skotsku. Nikdy nekončící bitva. Svět, ve kterém věštba definuje realitu větší silou než racionální úsudek.

Strach, toxické vztahy, a především neukojitelná touha po moci, která způsobí katastrofu – to vše provází hlavního hrdinu na jeho posledním ďábelském tažení. Slavná Shakespearova tragédie klade znepokojivé otázky směřující i do našich časů. Hrají: **Marek Němec, Lenka Krobotová, David Matásek, Filip Kaňkovský, Tomáš Měcháček, Klára Issová, Václav Vašák, Karel Zima a další.**

JAK SE VÁM LÍBÍ | inscenace Jakuba Nvoty | Ve jménu lásky se v této Shakespearově komedii dějí opravdu nečekané věci. Postavy si různě a často mění identitu, kdekdo by si spletl děvče s chlapcem, mnozí, trápeni náhlými záchvaty vášně, se ztrácejí a zase nacházejí v lese, v němž na stromech podezřele přibývá milostné poezie. Bratři zjišťují, že nepřekonatelné rozpory, které je ženou až na okraj nenávisti, je možné ve skutečnosti řízením osudu překlenout, ženy si zase celkem nečekaně koupí ovčín. Les je tu zázračným místem, v němž se lze snadno ztratit, ale i náhle najít. Každý v něm může nalézt odpověď na svoje trápení či melancholii. Ta odpověď je jednoduchá, obvykle se nazývá láska. Hrají: **Lucie Štěpánková, Václav Matějovský, Markéta Děrgelová, Roman Zach, Pavla Tomicová, Jaromír Nosek, Václav Rašilov, Tomáš Jeřábek, Jakub Žáček a další.**

ZIMNÍ POHÁDKA | inscenace Pavla Kheka | Míváte občas pocit, že se kolem vás všichni přetvařují a lžou? Že ani milované bytosti nemůžete věřit? Co když je ale všechno jinak a vy se mýlíte? Dokážete svou vinu přiznat? A je vůbec možné pravdu odhalit? Pohádkový příběh zničující žárlivosti, naděje a zázraků. Drama se střídá s komedií, nenávist s láskou a zavržení s odpuštěním. Hrají: **Michal Isteník, Petra Špalková, Alena Mihulová, Saša Rašilov, Veronika Arichteva, Cyril Drozda, Matouš Ruml a další.**

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ | inscenace Jiřího Menzela | Jedna z nejžádanějších her Letních shakespeareovských slavností. Traduje se, že komedii si od Shakespeara objednala sama královna Alžběta, neboť ji v prvním dílu hry Jindřich IV. nadchla postava rytíře Jana Falstaffa a svého oblíbence chtěla vidět příště zamilovaného. Shakespeare její přání splnil i nesplnil: ve Veselých paničkách totiž Jan Falstaff lásku používá hlavně jako nástroj, kterým chce vyřešit svoji „osobní finanční krizi“. Rozvernou a hravou komedií o bonvivánském rytíři, ženském důvtipu a hloupé mužské žárlivosti uvádíme již šestnáctou sezonu. Hrají: **Bolek Polívka, Simona Stašová, Eva Režnarová, Jaromír Dulava, Petra Hobzová, Jaroslav Satoranský, Michal Novotný, Šárka Vaculíková, Jan Přeučil, Kühnův dětský sbor a další.**

BOUŘE | inscenace režijního tandemu SKUTR | Co může způsobit ztroskotání jedné lodi? Kolik plahočení po neznámém ostrově, kolik konců starého života a kolik nových začátků! A kolik zázraků! A co když to ztroskotání bylo jen snem, magickým preludem?

Nejkrásnější pozdní hra Williama Shakespeara, v níž se objevují témata a motivy, které alžbětinského dramatika zajímaly po celý život: velká láska, pletichy, pomsta či odpuštění. Ale i téma iluze, skutečnosti a plynutí času. Hrají: **David Prachař, Eliška Křenková, Zdeněk Piškula, Marek Daniel, Josef Poláček, Csongor Kassai a další. DERNIÉRA**

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ | inscenace Vojtěcha Štěpánka | Ve večeru tříkrálovém všechno je i není. Viola je i není Cesario. Cesario je i není Sebastian. Láska je i není láska. Každá láska v této hře je iluzí a přeludem. Přijďte se seznámit s osudy dvou ztracených dvojčat, která se nečekaně setkávají ve městě Illyrie. Sledujte jejich dobrodružství, kde láska, smích a zmatek splétají své nitky v nezapomenutelné komedii. **Hrají: Petr Buchta, Vladimír Polák / Vojtěch Štěpánek, Jiří Sedláček / Jiří Krhut, Sára Erlebachová, Kamila Janovičová, Kristýna Leichtová, Josef Kaluža, Petr Panzenberger a další.**

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ | Bude sen noci svatojánské krásnou letní iluzí, nebo spíše noční můrou? Hra Williama Shakespeara může být obojím. Sen noci svatojánské, to je nejen příběh opěťované i neopěťované lásky, planoucí i vyhaslé touhy, žárlivosti a zloby, ale také britké ironie, zlomyslnosti

a vtipně neohrabané snahy uplatnit své chabé schopnosti a zalíbit se vrchnosti. Tedy všeho, co důvěrně známe z vlastních i cizích životů. Proto není divu, že Sen noci svatojánské patří k divácky nejoblíbenějším komediím Williama Shakespeara. **Hrají: Tomáš Dastlík, Zuzana Říčařová, Jan Vlas, Petr Buchta, Vladimír Polák, Izabela Vydrová Firlová a další.**

HAMLET (SK) | inscenace Pavla Kheka | Hamletův příběh se odvíjí vždy stejně, a přesto jinak. Každý, kdo k jednomu ze Shakespearových nejslavnějších textů přistupuje, v něm zanechá něco ze sebe samého. Na začátku Hamleta stvořil Shakespeare otázku a do ticha za koncem jeho osobní tragédie na nás čeká ještě víc otázek než na začátku. Otázky zrcadlí další otázky, a tak hra nemůže nikdy skončit. Jak odporovat zlu? Být, či nebýt? Co dělat? Jak to dělat? Má vůbec smysl něco dělat? Hamlet je fascinující hra svou strukturou – je to opravdu da Vinciho kód, kde všechno se vším souvisí. Spojuje se v ní politická tragédie s rodinnou, jedno ovlivňuje druhé. **Hrají: Ľuboš Kostelný, Marek Majeský, Tereza Kostková / Henrieta Mičková, Alexander Bárta, Barbora Palčíková, Adam Jančina a další.**

KOMÉDIA OMYLOV (SK) | inscenace Romana Poláka | Shakespeare i v této své nejkratší hře překračuje hranice tradičních žánrů. Zpočátku to vypadá jako tragédie (hned na začátku totiž hrozí jedné z postav trest smrti), brzy se však hra dostává až do polohy frašky. Zejména dialogy pána a sluhy jsou přímo ukázkami, jak by mohla vypadat i moderní cirkusová klauniáda. **Hrají: Ján Jackuliak / Gregor Hološka, Petr Halberstadt, Robert Roth, Martin Šalacha, Juraj Hrčka, Dominika Žiaranová, Pavla Vitázková a další.**

		PRAŽSKÝ HRAD	PRAHA – HAMU	BRNO – ŠPILBERK	OSTRAVA	BRATISLAVA
25. 6.	st	OTHELLO – zadáno				
26. 6.	čt	OTHELLO – zadáno				
27. 6.	pá	OTHELLO				
28. 6.	so					
29. 6.	ne	OTHELLO				
30. 6.	po	OTHELLO				
01. 7.	út	OTHELLO				
02. 7.	st	OTHELLO				
03. 7.	čt	OTHELLO				
04. 7.	pá	OTHELLO				
05. 7.	so	OTHELLO				
06. 7.	ne					JAK SE VÁM LÍBÍ
07. 7.	po	OTHELLO				JAK SE VÁM LÍBÍ
08. 7.	út	OTHELLO				JAK SE VÁM LÍBÍ
09. 7.	st	OTHELLO				JAK SE VÁM LÍBÍ
10. 7.	čt	OTHELLO			VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	JAK SE VÁM LÍBÍ
11. 7.	pá	OTHELLO			VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
12. 7.	so	OTHELLO			VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	
13. 7.	ne				VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	HAMLET (SK)
14. 7.	po	OTHELLO		BOUŘE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	HAMLET (SK)
15. 7.	út	OTHELLO		BOUŘE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	HAMLET (SK)
16. 7.	st					HAMLET (SK)
17. 7.	čt	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				HAMLET (SK)
18. 7.	pá	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				HAMLET (SK)
19. 7.	so	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				
20. 7.	ne					
21. 7.	po	MARNÁ LÁSKY SNAHA		OTHELLO	HAMLET (SK)	KOMÉDIA OMYLOV
22. 7.	út	MARNÁ LÁSKY SNAHA		OTHELLO	HAMLET (SK)	KOMÉDIA OMYLOV
23. 7.	st	MARNÁ LÁSKY SNAHA		OTHELLO		KOMÉDIA OMYLOV
24. 7.	čt	MARNÁ LÁSKY SNAHA		VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		KOMÉDIA OMYLOV
25. 7.	pá	MARNÁ LÁSKY SNAHA		VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	OTHELLO	
26. 7.	so	MARNÁ LÁSKY SNAHA		VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	OTHELLO	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
27. 7.	ne	MARNÁ LÁSKY SNAHA			OTHELLO	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
28. 7.	po			MACBETH		SKROTENIE ZLEJ ŽENY
29. 7.	út	KING LEAR (EN)		MACBETH	ZIMNÍ POHÁDKA	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
30. 7.	st				ZIMNÍ POHÁDKA	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
31. 7.	čt	MACBETH		ZIMNÍ POHÁDKA		SKROTENIE ZLEJ ŽENY
01. 8.	pá	MACBETH		ZIMNÍ POHÁDKA	MARNÁ LÁSKY SNAHA	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
02. 8.	so	MACBETH			MARNÁ LÁSKY SNAHA	SKROTENIE ZLEJ ŽENY
03. 8.	ne				MARNÁ LÁSKY SNAHA	
04. 8.	po	MACBETH		MARNÁ LÁSKY SNAHA		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ
05. 8.	út	MACBETH		MARNÁ LÁSKY SNAHA	JAK SE VÁM LÍBÍ	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ
06. 8.	st	MACBETH		MARNÁ LÁSKY SNAHA	JAK SE VÁM LÍBÍ	
07. 8.	čt				SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	
08. 8.	pá	SKROTENIE ZLEJ ŽENY (SK)			SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	
09. 8.	so	SKROTENIE ZLEJ ŽENY (SK)			SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	
10. 8.	ne					
11. 8.	po	JAK SE VÁM LÍBÍ				
12. 8.	út	JAK SE VÁM LÍBÍ	MARNÁ LÁSKY SNAHA			
13. 8.	st	JAK SE VÁM LÍBÍ	MARNÁ LÁSKY SNAHA			
14. 8.	čt	JAK SE VÁM LÍBÍ	MARNÁ LÁSKY SNAHA			
15. 8.	pá	JAK SE VÁM LÍBÍ	MARNÁ LÁSKY SNAHA			
16. 8.	so	JAK SE VÁM LÍBÍ	MARNÁ LÁSKY SNAHA			
17. 8.	ne					
18. 8.	po	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
19. 8.	út	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
20. 8.	st	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
21. 8.	čt	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
22. 8.	pá	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
23. 8.	so	ZIMNÍ POHÁDKA	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
24. 8.	ne		VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ			
25. 8.	po	OTHELLO				
26. 8.	út	OTHELLO	BOUŘE			
27. 8.	st	OTHELLO	BOUŘE			
28. 8.	čt	OTHELLO – zadáno	BOUŘE			
29. 8.	pá	OTHELLO – pro CENTRUM PARAPLE	BOUŘE			
30. 8.	so	OTHELLO	BOUŘE derniéra			
31. 8.	ne					
01. 9.	po	OTHELLO				
02. 9.	út	OTHELLO				
03. 9.	st	OTHELLO – zadáno				
04. 9.	čt	OTHELLO				
05. 9.	pá	OTHELLO				
06. 9.	so	OTHELLO				

Představení začínají ve 20.30. Změna programu vyhrazena.

AGENTURA SCHOK, spol. s r. o. – POŘADATEL LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ

Pořadatelskou AGENTURU SCHOK reprezentují ředitelé festivalu Michal Rychlý a Libor Gross. Zásadní podíl na koncepci a úspěchu mají její dva producenti Evžen Hart a Daniel Bartek. AGENTURA SCHOK se zabývá zejména organizováním kulturních a společenských akcí. Letité produkční zkušenosti společně s uměleckým,

společenským a manažerským zázemím jejího vedení dělají z této agilní firmy ideálního organizátora akce typu Letních shakespearovských slavností. Ty pořádá už od roku 1998. Právě v její péči a s podporou generálního partnera, skupiny PPF, se Slavnosti staly etablovanou kulturní událostí.

O SLAVNOSTECH

Festival trvá od konce června do začátku září a odehrává se na otevřených scénách v PRAZE (Pražský hrad a Hudební a taneční fakulta AMU), v BRNĚ (hrad Špilberk), v OSTRAVĚ (Slezskoostravský hrad) a v BRATISLAVĚ (Bratislavský hrad). První shakespearovské představení proběhlo už v roce 1990 a od roku 1998 se Slavnosti pořádají pravidelně. O popularitě Slavností svědčí živý zájem o vstupenky, rekordní počty návštěvníků (téměř 100 000 za sezonu) i celková úroveň akce, promítající se v nebývalém mediálním ohlasu a uznalých kritikách. Během léta se odehraje přibližně 150 představení a open-air hlediště s kapacitou 600 – 1 000 míst bývají pravidelně plná. Akce s každoročními premiérami se za dobu své existence etablovala na událost, kterou si široká veřejnost nenechává ujít. Inscenace nastudované exkluzivně pro Letní shakespearovské slavnosti jsou uváděny v českém, případně slovenském jazyce. Přestože jsou Slavnosti zaměřeny převážně na domácí publikum, pořadatelé spolupracují i se

zahraničními soubory zabývajícími se shakespearovskou tematikou. V uplynulých letech tak mohli diváci v rámci Slavností zhlédnout v anglickém jazyce komedie Much Ado About Nothing a A Midsummer Night's Dream v provedení British Shakespeare Company (2009), dále komedii Merry Wives of Windsor v podání souboru GB Theatre Company (2010), vystoupení londýnského souboru Shakespeare's Globe s projektem Globe on Tour's Hamlet (2014), komponovaný koncertní večer Patrick Doyle – Shakespeare in Concert (2015) nebo tragédii Richard III. (2016) v podání Prague Shakespeare Company, uvedenou u příležitosti čtyřtého výročí úmrtí Williama Shakespeara. Ke spolupráci s Prague Shakespeare Company se pořadatelé Slavností vracejí pravidelně. Od roku 2018 společně přinesli divákům v rodném jazyce anglického dramatika následující hry: Measure for Measure (2018), Othello (2019), A Midsummer Night's Dream (2021, 2022), Romeo and Juliet (2023) a Hamlet (2024).

POŘADATEL

AGENTURA SCHOK, spol. s r.o.
Kancelář: Badeniho 290/1, 160 00 Praha 6
Tel.: +420 220 514 275
E-mail: schok@shakespeare.cz

PR a TISKOVÝ SERVIS

Pavel Turner, pavel@turner.cz, +420 602 346 315
Johana Turner, johana@turner.cz, +420 606 232 055

WWW.SHAKESPEARE.CZ

Zde naleznete veškeré informace, aktuality, program, tiskové informace, fotogalerii (fotografie k užití v tiskové kvalitě) a také možnost zakoupit vstupenky.

Foto: Pavel Mára, Pavel Hejný, Robert Tappert, Viktor Kronbauer, Kamil Hauptmann a Alex Laňková

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2025

generální partner

hlavní partneři

hlavní mediální partneři

partneři

mediální partneři

spolupořadatelé

